Lásko má (Chanson des vieux amants) - Hana Hegerová

Už deset let nám láska slouží
a nebo my sloužíme jí,
kdo žízeň má, ten pije z louží
a kdo má hlad i kůru jí.
My rozešli se tisíckrát v tom pokoji,
kde páchne plyn,
a kde i dnes kolébka schází.
Ty ztratil jsi chuť dobývat
a já zas chuť tvých sladkých slin,
náš zvadlý květ už vypad z vázy.

Refrén:

Ó lásko má, má sladká,
něžná lásko přísahám,
že ač se štěstí točí zády k nám,
já stále mám tě ráda.

Kde trámy vzít, když strop se hroutí,
les vyhořel a je z něj troud.
Ze srdce zbyl košíček z proutí,
čím zastavíme dravý proud.
Já nebyla tvá jediná,
ty znal jsi tolik jiných úst,
kdo bez hříchu je, ten ať soudí.
I tajnosnubná květina,
když s rozkoší chce kvést a růst,
tak roste tam, kde vítr proudí.

Refrén

Už deset let nám láska slouží
a teď nám výpověď chce dát,
snad znavená po klidu touží,
já bojím se jí na to ptát.
Tak pojď, snad dá si ještě říct,
my můžem před ní pokleknout,
jen podívej jak na nás kývá,
vždyť sami nezmůžeme nic,
s ní můžeme tím proudem plout,
tak pojď, co jiného nám zbývá.

Refrén